ZLOUN - ZPRAVODAJ MĚSTA LOUNY 2/2025

z Loun

LOUNY

Z Loun za velkou louži aneb dlouhá cesta hodináře **Josefa Bulovy**

MIKROREGION LOUNSKÉ PODLESÍ

část čtvrtá

Horní / Dolní Ročov

2/2025
11. vydání

Úvodník

Z Loun až na vrchol světa – příběh Josefa Bulovy

Milí čtenáři, vážení obyvatelé a návštěvníci Loun,

každé město má své osobnosti, které jej přesahují. Lidé, jejichž práce a odvaha překročily hranice regionu i země. A právě takovým člověkem byl **Josef Bulova,** rodák z Loun, jehož jméno dnes zná celý svět. Před sto padesáti lety položil základy firmy, která se stala synonymem přesnosti, elegance a inovace v hodinářství.

Jeho životní příběh je fascinujícím důkazem toho, že i z malého města může vzejít světová značka. Josef Bulova se narodil v Lounech, ale jako mladý muž odešel do Ameriky, kde začal z ničeho. Z vyučeného zlatníka se stal podnikatel, který v roce 1875 založil v New Yorku vlastní firmu. Díky své píli, odvaze a nekompromisnímu důrazu na kvalitu dokázal během několika let vybudovat podnik, který změnil svět hodinářství. Jeho motto **„kvalita před kvantitou, perfekce před produkcí“** zůstává živé dodnes.

Značka Bulova přinesla do světa mnoho prvenství. Byla první, kdo uvedl rozhlasovou reklamu, i první, kdo odvysílal televizní spot. Už v roce 1912 otevřela svůj švýcarský závod a začala vyrábět hodinky ve velkém měřítku – s kvalitou, která byla do té doby vyhrazena pouze ručním mistrům. V polovině 20. století se Bulova stala průkopníkem elektronických hodinek s legendárním systémem Accutron. A když si astronaut David Scott vzal své hodinky Bulova Chronograph na povrch Měsíce, završil tím příběh, který začal právě tady – v Lounech.

Dnes, po sto padesáti letech od založení firmy, si připomínáme nejen mimořádný úspěch Josefa Bulovy, ale i odkaz, který nám zanechal. Je to příběh o odvaze snít, o víře v poctivou práci a o tom, že i z malého českého města může vzejít myšlenka, která obletí svět.

My, Lounští, na tento odkaz můžeme být právem hrdí. Josef Bulova svým životem dokázal, že kořeny, i když vyrůstají v nenápadném městě na břehu Ohře, mohou nést plody, které ovlivní celé generace.
Ať je příběh našeho slavného rodáka pro nás všechny inspirací k odvaze začít, k vytrvalosti pokračovat a k víře, že poctivá práce má smysl. Protože i z Loun může vést cesta až na vrchol světa.

Mgr. et Bc. Milan Rychtařík,
starosta Loun

←foto Ivan Borl / foto obálka David Fickert

06–07
Střípky z radnice

12–13
Zdeněk Šesták 100. narozeniny

18–19
Městská knihovna Louny

08–10
Mikroregion Lounské podlesí Ročov

14–15
Vrchlického divadlo Louny

20–22
Z Loun za velkou louži aneb dlouhá cesta hodináře Josefa Bulovy

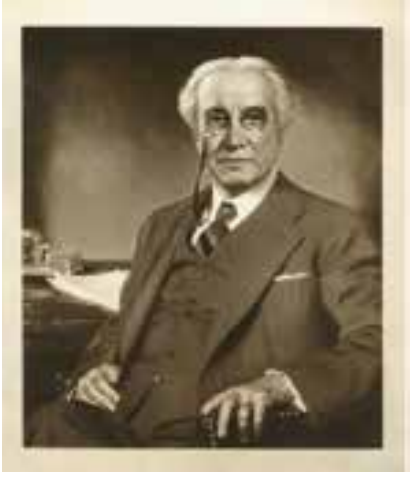

11
Posílení přátelství mezi městy Louny a Susaki

16–17
Zvířecí svět v Lounech ve výtvarné tvorbě

22–23
Pomník Mistra Jana Husa v Lounech

24–25
ZUŠ Louny

28–31
Partnerská města

36
MIC Louny

26–27
Déjà vu otevírá restauraci

32–34
T.J. Sokol Louny

35
Křížovka

ZLOUN - ZPRAVODAJ MĚSTA LOUNY
VYCHÁZÍ V LOUNECH 20. 11. 2025
VYDÁNÍ JEDENÁCTÉ
VYDAVATEL: **MĚSTO LOUNY (MIC LOUNY)**
MÍROVÉ NÁM. 35, 440 01 LOUNY
IČO: **00265209**
EVIDENČNÍ ČÍSLO: **MK ČR E 23896**
REDAKCE: **MIC LOUNY, IVAN BORL, TISKOVÝ ÚSEK MÚ LOUNY**
EDITOŘI: **PETRA DRAHOŇOVSKÁ, DAVID FICKERT, IVAN BORL**
JAZYKOVÁ REDAKCE: **VLADIMÍR A. HONS**
GRAFIKA A DTP: **IVAN BORL**
TISK: **TISKÁRNA K&B, S.R.O.**, MOST

STŘÍPKY z radnice

Louny mají od října dva čestné obyvatele – Karla a Míru

Louny se mohou pochlubit novými „obyvateli“ s pořádně ostrým zrakem. Dvojice sokolů stěhovavých jménem Karel a Míra našla svůj domov v okolí města a pomáhá zde s regulací přemnožených holubů. Oba mladí samci byli v průběhu října uvedeni do volné přírody u vodárenské věže a pod odborným dohledem nyní brázdí lounské nebe.

První sokol, sameček Karel, se do vzduchu vznesl začátkem října. Již po několika minutách se ujal své role a rozehnal hejno asi třiceti holubů nad Domovem pro seniory. O týden později se k němu přidal i druhý sameček jménem Míra. Ten po svém vypuštění zamířil směrem k dálnici a poté nad město Louny, kde se aktuálně spolu s Karlem zdržuje. Oba dravci létají během dne i několik kilometrů daleko, ale na noc se vracejí zpět do města.

Jména obou sokolů vzešla z návrhů, které zasílali občané prostřednictvím facebookového profilu města a vedení města. Konečný výběr pak proběhl netradičně – sokolník vylosoval ze všech návrhů jména přímo ze sokolnické rukavice. Padla jména Karel a Míra, symbolicky odkazující na Karla Sladkovského (lounská „Sladkovského“ župa) a Miroslava Tyrše (zakladatel Sokola).

Sokol stěhovavý je přirozeným predátorem holuba domácího (jež se objevuje zejména v městském prostředí) a pomáhá tak ekologickým způsobem regulovat jeho přemnožení. Tento druh byl v 70. letech považován za ohrožený, ale díky odborníkům z oblasti ochrany přírody se daří jeho návrat do krajiny. K tomu přispívá i instalace hnízdních budek na vysokých stavbách, například teplárenských komínech.

Na tento krok se chystá i město Louny. „Cíl projektu se nám v tuto chvíli daří naplňovat a jsme rádi, že se sokolníkem budeme připravovat další fázi, kdy budeme vybírat budky a vhodné místo pro jejich umístění,“ říká vedoucí odboru komunitního rozvoje a participace Ing. Petra Kotková.

V nejbližších letech by měly být umístěny první hnízdní budky, které sokolům umožní v Lounech trvale zahnízdit. Odborníci věří, že s postupným dospíváním obou samců si do města přivedou i samičky z blízkého okolí. Díky tomu by se mohli sokoli stát trvalou součástí lounského prostředí.

Město Louny
květinové město

Louny se v letošním roce doslova rozzářily barvami květin. Po instalaci nových květinových pyramid a květináčů v různých částech města se do projektu květinového města zapojily také děti ze základní školy J.A. Komenského. Ty během květinového workshopu vysadily desítky cibulovin ve své škole a společně tak pomáhají město zkrášlovat a pečovat o své okolí.

Projekt květinové výzdoby, který zvítězil v letošním kole participativního rozpočtu, přinesl do Loun nejen nové květinové pyramidy a květináče, ale také chuť společně pečovat o veřejný prostor. Barevné výsadby nyní zdobí ulice Pražskou, náměstí Benedikta Rejta, okolí autobusového nádraží i budovu městského úřadu v ulici Pod nemocnicí a doplnily tak výzdobu na sloupech veřejného osvětlení, která město již krášlila. Květiny dělají radost obyvatelům i návštěvníkům města po celé vegetační období a jejich krása zůstává výrazná i na konci roku, kdy byly osazeny podzimním kvítím.

Na začátku listopadu se projektu také aktivně zúčastnily děti ze ZŠ J. A. Komenského, které v rámci květinového workshopu zasadily několik desítek pestrých cibulovin na své škole. Během společné akce se asi 50 dětí z několika tříd naučilo nejen základům péče o rostliny, ale také si vyzkoušely, jak mohou svým přičiněním ovlivnit podobu prostředí, ve kterém žijí. O vysazené rostlinky se nyní především děti ve škole dál starají.

„Máme velkou radost, že se participativní rozpočet v Lounech osvědčil a lidé i děti ze škol se aktivně zapojují.“ uvedla vedoucí odboru komunitního rozvoje a participace Ing. Petra Kotková. „Květinová výzdoba zpříjemňuje prostředí v různých částech města a ukazuje, že lidé vědí, co jejich okolí potřebuje. My jejich nápady rádi proměňujeme v realitu, protože nám společně vzniká město plné květin, barev a dobré energie - Louny, ve kterých chceme žít.“

MODERNÍ KUCHYNĚ
podporuje zdraví i kulturu stravování žáků

Spolufinancováno Evropskou unií

V září letošního roku dokončilo město Louny kompletní rekonstrukci školní kuchyně v ZŠ Louny ve Školní ulici. Cílem projektu rekonstrukce bylo snížení energetické náročnosti provozu, efektivnější a bezpečnější provoz a samozřejmě úspora finančních prostředků školy i města Louny.

Nové vybavení kuchyně přineslo také jednu zásadní změnu ve stravování. Tou je oproti minulosti s jedním jídlem pro všechny strávníky možnost výběru ze dvou jídel po celý týden. Škola již dnes bez jakýchkoliv potíží, právě i díky novému vybavení, plní pravidla nového spotřebního koše. „Jsme i zapojeni do systému Skutečně zdravá škola a spousty našich školáků se opravdu naučily stravovat a navíc děti rády snědí celý oběd.. Na nové vybavení si všechny kuchařky rychle zvykly a vaření v něm je opravdu snadnější,“ hodnotí dva měsíce provozu vedoucí školní jídelny Jana Líšťanská.

Ke kuchyni byla zrekonstruována také jídelna, ve které školákům i učitelům chutná. „Je to super!“ reagují shodně děti na nové stravování.

Projekt rekonstrukce školní kuchyně a jídelny byl spolufinancován Evropskou unií prostřednictvím Operačního programu Životní prostředí 2021–2027. Výše dotace činila 50 % z celkových uznatelných nákladů akce. Registrační číslo projektu: CZ.05.01.01/02/24_063/0004219

MIKROREGION LOUNSKÉ PODLESÍ část čtvrtá

Ročov

Text: Karel Mareš

Foto M. Kukla a D. Fickert

Historie:

Dnešní obec Ročov se skládá ze dvou původních částí – Horního a Dolního Ročova. Starší je Dolní Ročov, připomínaný již v polovině 14. století jako majetek Albrechta z Kolovrat, nejstaršího známého předka tohoto rodu. Albrecht zde měl dvůr a tvrz, při níž v roce 1373 založil augustiniánský klášter Nanebevzetí Panny Marie.

Počátky dnešního Ročova jsou opět spojeny s rodem Kolovratů. V roce 1352 dostal Albrecht z Kolovrat svolení od císaře Karla IV., aby mohl založit na kopci nad svou tvrzí městečko. Původní název zprvu kolísal: Bor, Dráčov, Vysoká, latinsky Alta civitas, dnešní podoba se ustálila počátkem 15. století. V majetku Kolovratů zůstal Ročov do roku 1523, kdy byl prodán Lobkovicům. V roce 1656 přešel do majetku Viléma Vogta z Hunolsteinu, 1663 se majitelem stal Jan baron z Kronu. Ročov byl v této době součástí panství s centrem v Divicích, které zdědil roku 1687 Arnošt Bohumír Schütz z Leopoldsheimu a spojil ho se svým panstvím cítolibským. Do jeho rámce pak Ročov náležel až do zrušení patrimoniální správy v polovině 19. století. Pro úplnost uveďme další majitele: od roku 1723 Pachtové z Rájova, 1797 baron Jakub Vimr a posléze od r. 1802 Schwarzenberkové.

Klášter Nanebevzetí P. Marie v Dolním Ročově

Zakladatel zřejmě počítal s velkorysejším lokačním podnikem, neboť osada se rozložila kolem nezvykle velkého a pravidelného náměstí, což u vesnic nebývá obvyklé. Nejdramatičtější okamžiky zažila obec v roce 1631 za třicetileté války, kdy byla zničena ze tří čtvrtin a zřejmě mnoho nechybělo, aby ji potkal osud mnoha vesnic té doby, tj. úplný zánik. Během následujících let se pomalu rozrůstala, skutečný rozvoj však nastal až v polovině 19. století a byl jednoznačně spojen s nástupem pěstování chmele. Zvyšovaly se příjmy rolníků a měnil se vzhled obce: vyrůstaly velké patrové budovy statků s typickým doplňkem - chmelovou sušárnou. Na přelomu 19. a 20. století se Ročov stal skutečným chmelařským centrem regionu. Byla zde největší rozloha chmelnic na okrese a několikrát se zde konala schůze českých pěstitelů chmele - Českého chmelařského spolku pro Království české.

Vzestup obce se projevil i v její vybavenosti. Od roku 1844 se konaly trhy, r. 1887 začal ordinovat MUDr. Augustin Koutník. V roce 1877 byla založena lékárna. Nazývala se „Podleská lékárna v Horním Ročově“ a měla široké zázemí, neboť nejbližší lékárny byly až v Lounech, Žatci nebo Rakovníku.

Novogotický kostelík v Horním Ročově

Roku 1870 byla zřízena pošta, v roce 1885 získal Ročov telegrafní spojení se světem. Velký podíl na tom měli okolní pěstitelé chmele, kteří chtěli mít přehled o jeho cenách na trhu v Norimberku. Proto uspořádali sbírku, aby se telegrafní linka realizovala co nejdříve. V Norimberku si platili agenta, který zasílal zprávy na Ročov, odkud se oznamovaly do okolních vesnic.

V roce 1883 byl na místě zchátralého gotického kostela vystavěn dnešní novogotický, zároveň byl zrušen okolní hřbitov. Z původního zařízení kostela se dochovala pouze opuková křtitelnice, pocházející asi ze 16. století.

Dlouhou tradici má škola, původně umístěná v Dolním Ročově, od roku 1896 pak v nynější budově. Kromě ní existovala ještě židovská škola s německým vyučovacím jazykem. V obci a okolí totiž žila silná židovská komunita, která si v roce 1867 vystavěla v H. Ročově synagogu (zbořena po r. 1961) a roku 1872 zřídila školu, ta však už v r. 1896 zanikla.

Kromě chmelařství byl Ročov i centrem okolních řemeslníků. Po roce 1860 zde vzniklo „Živnostenské společenstvo se sídlem v Ročově“. Náleželi sem řemeslníci z 18 okolních obcí, zastupovali 32 druhů řemesel. Koncem 19. století mělo toto společenstvo 225 členů a zaniklo až během II. světové války.

Čilý byl spolkový život. Např. v r. 1869 vznikl ochotnický divadelní spolek „Slovan“, r. 1878 byl založen dobrovolný hasičský sbor a v r. 1896 organizace Sokola. V roce 1921 byla vystavěna sokolovna s velkým sálem, která slouží jako tělocvičný a kulturní stánek dodnes. Zajímavostí bylo „družstvo okrašlovací“, které se ustavilo v roce 1904 a ze sbírek mezi veřejností založilo v dolní části náměstí park. V roce 1927 zde byl nákladem ročovských hasičů postaven pomník obětem 1. světové války. Ve 30. letech existovalo v obci 22 společenských organizací a odboček politických stran. Nejvíce obyvatel žilo v Ročově v roce 1901 – celkem 1064.

Památky:

Nejvýznamnější památkou je klášter Nanebevzetí P.Marie v Dolním Ročově, náležející řádu poustevníků sv. Augustina (OSA). Předchůdcem byl jednolodní gotický kostel vysvěcený roku 1380. Po svém založení prožil leckdy dramatické okamžiky: za husitských válek byl opuštěn, v 2. polovině 15. století pouze přežíval. Počátkem 16. století byl obnoven, rozkvět začal v 17. století. Na počátku 18. století prošel velikou přestavbou pod vedením slavného barokního stavitele Giovanni Santiniho.

V roce 1745 byly klášterní budovy i kostel těžce poškozeny průtrží mračen, a tak v následujícím roce začala celková přestavba, kterou navrhl a vedl další slavný stavitel Kilián Ignác Dietzenhofer. Vtiskla komplexu dnešní podobu a díky osobnosti stavitele tak vznikla nejcennější barokní stavební památka v širokém regionu.

Z vnitřního vybavení kostela stojí za zmínku opuková socha madony z konce 14. století a dvě menší sochy sv. Barbory a Kateřiny ze století patnáctého. Ale i ostatní vybavení interiéru má vy-

sokou uměleckou hodnotu. Sochy na fasádě a většina plastik v interiéru jsou dílem pražského sochaře F.I. Weise, oltářní obrazy maloval V.V. Reiner a Josef Kramolín, autorem fresek na klenbě lodi je lounský malíř Antonín Smicheus. Architekturu hlavního oltáře navrhl sám Dietzenhofer, jehož dva synovci vykonávali v klášteře noviciát - přípravu na vstup do řádu. Tento stavitel projektoval i novou budovu konventu, s níž sousedí pivovar postavený v 70. letech 18. století a přestavěný po roce 1870. V roce 1950 byl klášter zrušen, byli zde internováni političtí vězni, pak sloužil jako kasárna a od roku 1961 zde byla umístěna dětská psychiatrická léčebna. Dnes klášter patří opět augustiniánům. Jeho zakomponování do krajiny vynikne zejména při příjezdu do Ročova směrem od Třeboce.

V roce 1874 byl stržen starý chátrající kostelík v Horním Ročově a na jeho místě postaven do roku 1883 nový. Je ukázkou invenční adaptace novogotického slohu, který má v kraji dlouhou tradici spojenou zejména s Josefem Mockerem, rodákem z Cítolib. Z původního mobiliáře se dochovala křtitelnice ze 16. století.

Pohled na Horní Ročov cestou z Dolního Ročova

Na náměstí proti kostelu stojí socha Panny Marie z roku 1713.

Rodáci:

V Ročově se narodil vojenský letec Augustin Charvát (1893-1931). Za 1. světové války vstoupil do československých legií. Po absolvování letecké školy na jihu Francie se stal vojenským letcem. Po válce byl velitelem 1. čs. leteckého pluku. Zahynul při havárii letadla.

Výlety do okolí:

Nad klášterem v Dolním Ročově je rozcestník zelné a žluté turistické trasy. Zelená zde má východiště. Přes Horní Ročov se po ní dostaneme k železniční zastávce v Solopyskách a odtud napřed po silnici a pak lesem na hrad Pravdu. Žlutá značka vede krásnými lesními pasážemi podél Klášterského potoka na jih na Dřevíč. Neméně pěkná hřebenová cesta lesem vede opačným směrem na Třeboc. Asi kilometr před touto vsí lze odbočit na modrou a přes Kroučovou se pustit liduprázdnými lesy na Milý a třeba až do Panenského Týnce s nevídaným torzem gotického chrámu.

Ročovem procházejí dvě cyklotrasy. První vedená pod č. 304 směřuje přes Ročov a končí v Řevničově, druhá č. 3035 vede přes Úlovice a Břínkov před Brloh, kde je třeba se napojit na 202 do Panenského Týnce a na Peruc.

Posílení přátelství mezi městy Louny a Susaki

Delegace z Japonska navštívila Louny, spolupráce se prohlubuje i v oblasti pivovarnictví a školství.

Po loňské návštěvě japonského velvyslance a následné online komunikaci mezi oběma městy došlo letos v srpnu k dalšímu významnému kroku v rozvoji česko-japonského partnerství. Louny přivítaly delegaci z města Susaki, které leží v prefektuře Kóči na ostrově Šikoku.

Návštěva se uskutečnila v přátelské atmosféře a navázala na dlouhodobou snahu prohlubovat vzájemné vztahy nejen na úrovni školství, ale i kultury, podnikání a cestovního ruchu. Hosté z Japonska se setkali se zástupci města Louny a navštívili řadu významných institucí ve městě.

Jedním z konkrétních výstupů návštěvy byla i schůzka se zástupci pivovaru Zichovec, kde obě strany diskutovaly o možnostech spolupráce v oblasti tradičního pivovarnictví a kulturní výměny. Japonští hosté projevili velký zájem o českou pivní kulturu, který následně vyvrcholil online setkáním mezi pivovarem Zichovec a japonským pivovarem South Horizon Brewing. Oba pivovary se dohodly na navázání společné spolupráce, která by mohla zahrnovat výměnu zkušeností i tvorbu speciálních edic piv.

Partnerství však nezůstane pouze na úrovni návštěv. Pro příští rok byl starosta města Loun pozván na oficiální návštěvu do Japonska.

Celý projekt, který původně vznikl jako studentská výměna a přátelská iniciativa, se tak postupně proměňuje v dlouhodobé partnerství s přesahem do mnoha oblastí života města.

Zdeněk Šesták

Těžko uvěřitelné jubileum 10. prosince 2025 slaví významná osobnost Lounska, cítolibský rodák Zděněk Šesták, hudební skladatel a neúnavný badatel na poli regionální hudební historie. Výsledkem jeho práce je nejen řada skladeb, koncertů, nahrávek a několik publikací, ale především skutečnost, že místní muzikanty z 18. století dokázal proslavit v celém hudebním světě.

100. narozeniny

Díky tomu získal řadu ocenění, je čestným občanem města Loun i Cítolib. Připomenutí této osobnosti a několika osudových okamžiků z jeho života je jistě na místě.

Skladatel Zdeněk Šesták pochází z hudbymilovné rodiny, rodiče působili v různých amatérských souborech. Otec Jan hrával na violoncello např. v Symfonickém orchestru československých železničářů v Praze, matka Marie Hartmanová z Hartenthalu zpívala v chrámovém sboru, nějaký čas jej dokonce řídila. Pocházela z nižší šlechtické rodiny, která ve službách Schwarzenbergů přišla do Cítolib. Po válce nastoupila jako učitelka v Lomu u Mostu, kde poznala svého muže Jana Šestáka, který se vrátil z fronty. Později pracoval v dílnách ČSD v Lounech jako účetní. Jan a Marie zprvu bydleli v Lomu, ale svatbu měli r. 1924 v Cítolibech, kde se jim narodili i oba jejich synové. Starší Zdeněk se od malička učil na klavír, a když nastoupil na lounské gymnázium, přibral i flétnu, na níž hrál v Lounské filharmonii.

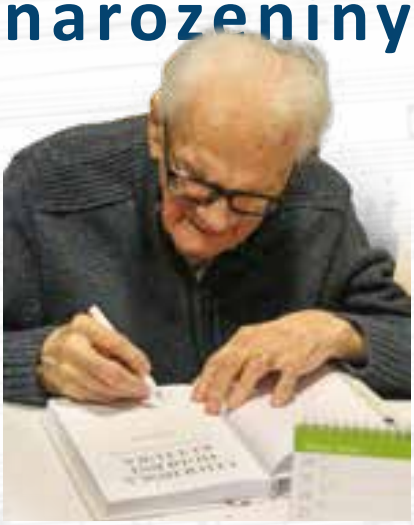

V neděli 30. dubna 2025 na křtu knihy *Citolibská hudební kultura*

Osudové byly jeho začátky na cítolibském kůru, kdy byl obrazně řečeno „hozen do vody“. Místní varhaník si chtěl z deseti či dvanáctiletého klavíristy vychovat nástupce. Pozval ho tedy na neděli do kostela, ale zaspal, a tak chlapec musel sám poprvé zasednout za varhany a doprovodit celou mši. Jako druhý varhaník si tu pak Zdeněk budoval dětský a smíšený sbor, o větších svátcích i slušný orchestr. Pro budoucího skladatele byl významný také mužský sbor Pěvecko-zábavního spolku. A tak k roku 1946 mohl cítolibský kronikář napsat, že Zdeněk Šesták se svými rodiči a bratrem pozdvihuje spolek až na úroveň chrámové hudby doby hraběte Pachty, za vedení kantorského rodu Kopřivů.

Už jako gymnaziální student Zdeněk Šesták složil Missu sancti Georgii, v septimě 4 kusy pro klavír. Díky tomu byl přijat na skladatelské oddělení pražské konzer-

Rodný domek Zdeňka Šestáka krátce po svatbě jeho rodičů. Otec stojí uprostřed v buřince, maminka po jeho pravici a kolem další příbuzní a hosté

Osudovým byly pro Zdeňka varhany cítolibského chrámu sv. Jakuba a vůbec celý zdejší kůr

Zdeněk Šesták nad partiturou 2. symfonie (Foto Josef Váša)

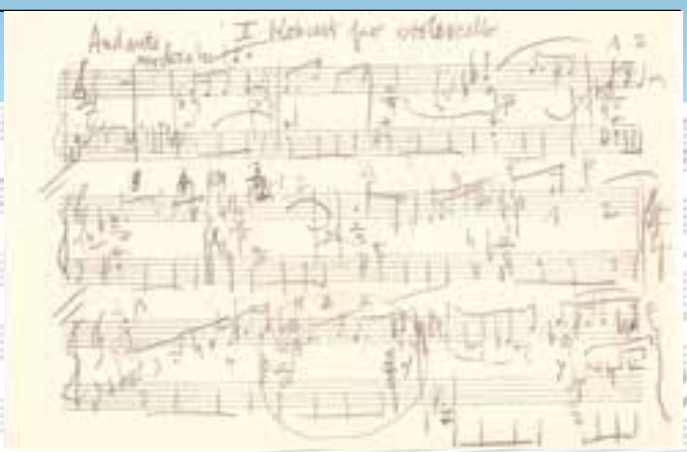

Výrazně lyrické až nostalgické violoncellové koncerty nazval Šesták Světlo naděje a Cesta poznání. Na obrázku skica ke druhému z nich

vatoře a vzdělání si doplňoval ještě studiem hudební vědy na Filozofické fakultě Karlovy univerzity. Právě zde při pořádání knihovny zcela náhodně otevřel lexikon umělců od B. J. Dlabače z roku 1815 a četl heslo o Karlu Kopřivovi, slavném skladateli z Cítolib. V tom si vzpomněl na tajemnou skříň plnou starých not na cítolibském kůru. Slavná, ale zapomenutá minulost svého rodiště ho nesmírně zaujala a dal si za úkol ji důkladně prozkoumat. Znamenalo to ovšem detektivní, mravenčí práci po knihovnách a archivech. Své badatelské výsledky pak dokázal zúročit v praxi. Hudbu cítolibských mistrů začal provádět na kůru, organizoval vystoupení, nahrávky a všemožně své dávné krajany propagoval.

Po vojně se přestěhoval do Prahy, vystřídal několik zaměstnání, ale v roce 1958 se rozhodl, že bude skladatelem na volné noze. Pouze krátce pracoval v Československém rozhlasu jako hudební dramaturg a v letech 1991–1992, kdy konečně získal kdysi upřený akademický titul, přednášel regionalistiku na katedře hudební vědy Filosofické fakulty Univerzity Karlovy.

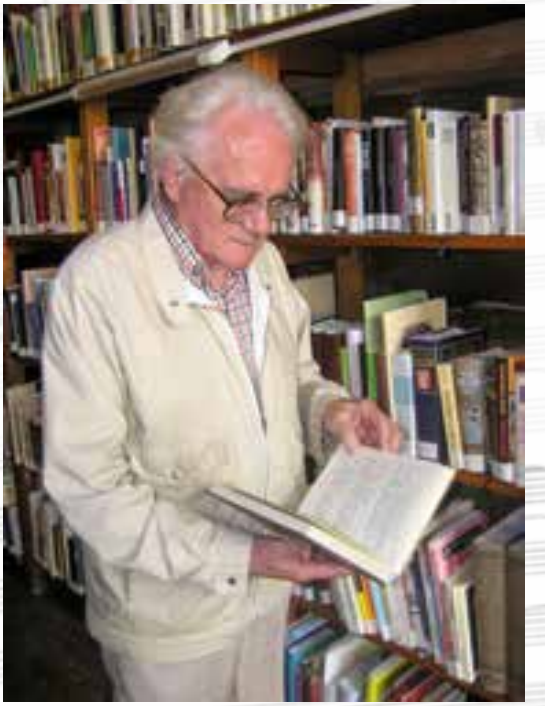

V Daliborce v knihovně lounského archivu (foto Ladislav Bába)

Často vzpomínal, jak 2. symfonii složil pod silným dojmem vpádu „spojeneckých“ vojsk. V osudový den 21. srpna 1968 muzikolog jel z Prahy do litoměřického archivu. Když autobus projížděl Terezínem, rádio spustilo českou hymnu, což znamenalo, že je rozhlas obsazen. Lidé vstávali a s pláčem zpívali hymnu právě v místech za okupace nechvalně proslulém. Při premiéře symfonie byla původní inspirace zamlčena, ale posluchači její poselství pochopili.

Poslední skladbu, koncert pro violoncello a orchestr, složil ve svých osmdesáti letech. Dál však bádal v hudební historii rodného kraje a rozšiřoval už tak bohaté výsledky své dosavadní práce. Jeho druhá kniha zasazující cítolibské muzikanty do širšího kulturního kontextu vyšla v roce, kdy skladatel slaví sto let.

Jaroslav Havrlant

Se svou dcerou na slavnostním křtu knihy Citolibská hudební kultura v Dělnickém domě v Cítolibech dne 30. dubna 2025 (foto Ladislav Bába).

VRCHLICKÉHO DIVADLO

Tradiční advent ve Vrchlického divadle

3. 12. středa 17.00
CO SE STALO O VÁNOCÍCH
(Slánská scéna)

Klasický vánoční příběh pro celou rodinu situovaný do ladovských Hrusic okořeněný živou muzikou a koledami. Představení pro školy v 8.30 a 10.15 hodin, vstupné pro školy 70 Kč. Cílová skupina 3 – 10 let. Délka představení 50 minut.
Vstupné 100 Kč

6. 12. sobota 17.00
VÁNOCE S CHOREOU BOHEMICOU

Ve vzácné syntéze tradiční hudby, zpěvu, tance, lidového divadla a výtvarného cítění jakoby vdechla slavná Chorea Bohemica život naivním figurkám českých betlémů, malůvkám na skle, rytinám starých nebeklíčů i světské radosti ze života. Vedle vánočních obchůzek, písní a koled uvidíte nezaměnitelným způsobem zpracované a interpretované české legendy.
NEZAPOMEŇTE SI VZÍT S SEBOU ZVONEČKY A DROBNÝ DÁREK (v rámci programu dojde ke společnému obdarovávání).
Vstupné 300 Kč, děti do 12 let v doprovodu dospělého vstupenka zdarma (vstupenka zdarma lze uplatnit pouze v divadelní pokladně)

14. 12. neděle 18.00
Jakub Jan Ryba: ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ „HEJ, MISTŘE“

Česká mše vánoční neboli „Rybovka“ patří neodmyslitelně k předvánočnímu času. Mše je zasazená do českého prostředí a díky své radostné a svěží atmosféře se přes dvě stě let těší velké oblibě. V Lounech příběh o zvěstování Kristova narození a příchodu pastýřů k jesličkám převypráví Pěvecký sbor HARMONIE, další obsazení bude upřesněno. Dílo zazní v původní autorově podobě.

Vstupné 250 Kč

17. 12. středa 18.00
VÁNOČNÍ KONCERT KVÍTKU

Pěvecký sbor Kvítek Vás zve na tradiční vánoční koncert s hosty.

Vstupné 100 Kč

3. ročník výtvarné soutěže

Zvířecí svět V LOUNECH VE VÝTVARNÉ TVORBĚ

Lucie Jančušková (15 let)

Ing. Ludmila Růžičková (67 let)

Marie Polanecká (5 let a 8 měsíců)

Kulturní komise RM Louny na jaře letošního roku vyhlásila výtvarnou soutěž pro děti i dospělé pod názvem „ZVÍŘECÍ SVĚT V LOUNECH“.

Byl to již třetí ročník této soutěže. První ročník proběhl v roce 2023 a jmenoval se: „CHRÁM SVATÉHO MIKULÁŠE V LOUNECH VE VÝTVARNÉ TVORBĚ“ a druhý ročník v roce 2024 byl vyhlášen pod názvem „MÍROVÉ NÁMĚSTÍ V LOUNECH VE VÝTVARNÉ TVORBĚ“.

Cílem soutěže všech ročníků je oslovit a zaujmout především děti a mládež a probudit v nich zájem o město Louny, o jeho historii a kulturní památky. V letošním roce bylo propojení města se světem zvířat.

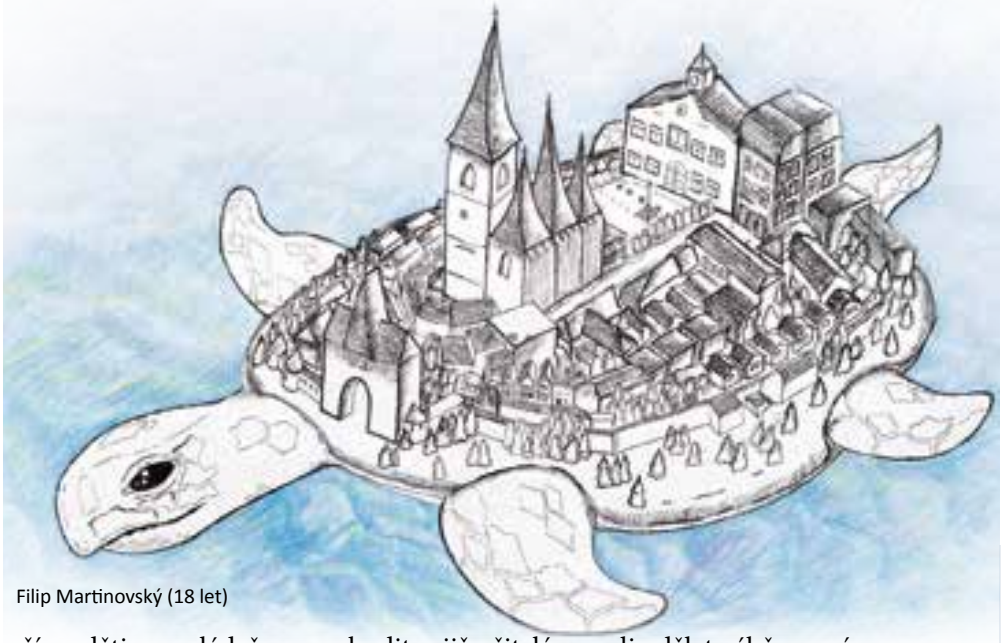

Filip Martinovský (18 let)

Bílková Diana - 1. místo - III. kategorie (14 let)

Každý autor mohl do soutěže zaslat pouze jednu výtvarnou práci. Počet zaslaných prací z jedné školy byl omezen na maximálně 10 obrázků v jedné kategorii. Toto omezení vedlo k tomu, že ve škole již učitelé museli udělat výběr prací nebo školní kolo.

Soutěžních kategorií bylo vypsáno sedm, od dětí předškolního věku až po dospělé. Práce svých žáků do soutěže poslalo celkem 8 lounských mateřských a základních škol, ZUŠ Poděbradova, Junák – český skaut, středisko Louny, E.F. KLUB Louny a Univerzita 3. věku, MK Louny.)

Výstava prací na Zahradě Čech v Litoměřicích.

Mia Riedlová, 1. místo v I. kategori, nejmladší oceněná (4 roky)

Soutěž vyhodnotila odborná porota složená z členů Kulturní komise RM Louny: PhDr. Michal Pehr, Ph.D. a Ing. Jindřišky Riedlové a učitelek výtvarného oboru ZUŠ Louny Soni Racety a Jany Marešové. Porota měla velice těžký úkol, protože se sešlo celkem více než 150 krásných prací ve všech kategoriích. Nejlepším obrázkem celé soutěže byl vyhodnocen obrázek holubů v Lounech Diany Bílkové ze ZŠ JAK Louny.

Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže proběhlo na vernisáži výstavy nejlepších prací ve čtvrtek 12. června 2025 od 17:00 hodin v Pavilonu Josefa Fouska v areálu Výstaviště v Lounech, kde byly výhercům předány diplomy a věcné ceny. Vernisáž svým vystoupením zahájil pěvecký sbor Kvítek pod vedením Mgr. Lenky Petržilkové.

Výstavu složenou ze všech oceněných prací si mohli návštěvníci prohlédnout do 17. června 2025 v Pavilonu Josefa Fouska v areálu Výstaviště v Lounech. Soubor z prací zaslaných do soutěže byl také vystaven ve dnech 20. – 21. 6. 2025 na výstavišti Zahrada Čech v Litoměřicích na akci „Chovatelské dny nejen pro děti a mládež“.

Z třinácti nejlepších prací byla sestavena kolekce pohlednic, kterou město Louny vydalo v září 2025. Autory nejlepších obrázků jsou: Diana Bílková, Marie Polanecká, Ing. Ludmila Růžičková, Lucie Jančušková, Žofie Klognerová, Beáta Machytková, Filip Martinovský, Andrea Pelcová, Mikuláš Ludvík Peřina, Elena Riedlová, Vlastimil Roflík, Ada Šatánková a Karolína Marie Scholzová.

Omezený počet pohlednic je k sehnání v Městském informačním centru Louny.
Další ročník soutěže plánuje Kulturní komise RM Louny na rok 2026.

Jindřiška Riedlová,
členka KK RM Louny

ADVENTNÍ kalendář

PŘEDADVE

26. 11. **9.30 - 13.30**
kreativní máma v klubovně
adventní speciál

28. 11. **9.00 - 12.00**
zdobení stromečků
na dvorku knihovny

1
8.30 - 14.00
vánoční dílny
v klubovně
pro objednané skupiny

2
8.30 - 14.00
vánoční dílny
v klubovně
pro objednané skupiny

3
8.30 - 14.00
vánoční dílny
v klubovně
pro objednané skupiny

8.30 - 14.00
vánoční díln
v klubovn
pro objednané sku

8
přineste svůj
osvědčený
vánoční recept
NA ADVETNÍ
NÁSTĚNKU
v naučném oddělení

9
17.00
beseda
s autorkou knihy
VÁNOCE NAŠICH
BABIČEK
A. A. Gajduškovou

10
12.30 - 15.00
RADIM KOPÁČ
Současná česká literární scéna
17.00
ČESKO ZPÍVÁ
KOLEDY
ZDENĚK ŠESTÁK
100 LET

11
darujte vánoč
ozdobu na
knihovnický
stromeček

15
pusťte si
audioknihu
a pečte cukroví,
třeba perníčky
Evy Hrabové

16
složte papírovou
hvězdu a pověste
ji do okna

17
zpomalte
uvařte si čaj, seďte,
dýchejte a čtěte si

obdarujte sv
sousedy cukro
či mandarinko
1

22
nakupte poslední
vánoční dárky
třeba v knihovně

23
DO 13 HODIN
JSME PRO VÁS
V KNIHOVNĚ

24
S PRVNÍ
HVĚZDOU
PŘIJDE JEŽÍŠEK

RECEPT NA PE

- 600 g hladké mou
- 200 g moučkového
- 200 g másla
- 200 g medu
- 2 vejce
- 2 žloutky (bílky na
- 1 lžička jedlé sody

NA POTŘENÍ PO U

ADVENTNÍ LOUNSKÁ KNIHOVNA

NTNÍ TĚŠENÍ

28. 11. **15.00**
WORKSHOP
výroba vánočních věnců

28. 11. **17.00**
ZIMNÍ KINO - GRINCH

PRVNÍ ADVENTNÍ NEDĚLE

11.00
POHÁDKA
v klubovně
O princezně
Jenovéfě
30

DRUHÁ ADVENTNÍ NEDĚLE

11.00 - 16.00
ZIMNÍ TRH
V PARKU
7

TŘETÍ ADVENTNÍ NEDĚLE

ČTVRTÁ ADVENTNÍ NEDĚLE

0
ny
ě
piny
4

5
8.30 - 14.00
vánoční dílny
v klubovně
pro objednané skupiny

9.00 - 12.00
vánoční dílna
vyrobte si
v dětském oddělení
vánoční pohlednici,
a třeba ji pošlete
6

ční

12
9.30 - 13.30
vánoční klubík
v klubovně
17.00
ZIMNÍ KINO
PELÍŠKY

ADVENTNÍ VÝLET
pro Druhý a Třetí věk
Popelčiny vánoční
trhy na zámku
Zákupy
13

VYZVEDNĚTE SI
BETLÉMSKÉ
SVĚTLO
14

é
vím
ou
18

19
17.00
ZIMNÍ KINO
ANDĚL NA
HORÁCH

věnujte jmelí
vzpomeňte na své
blízké zesnulé
20

PŘIPRAVTE SE
NA VÁNOČNÍ
ZVYKY
pouštění lodiček
házení střevícem
lití olova
krájení jablíček
pečení vánočky
půst
21

RNÍČKY OD EVY HRABOVÉ

ky
o cukru
polevu)

- 1 lžička skořice
- 1 lžíce nastrouhané citronové kůry
- 2 lžíce rumu
- špetka soli
- 1 balíček prášku do perníku

- Med a máslo lehce zahřejte, aby byly tekuté, ne vařící.
- Vejce a žloutky prošlehejte s moučkovým cukrem a špetkou soli. Vmíchejte tekutý med s máslem.
- Přisypte mouku, prášek do perníku, sodu, skořici a citronovou kůru, přidejte rum. Vypracujte hladké těsto.
- Zabalte a nechte alespoň 1 hodinu odpočinout v chladu (klidně přes noc, budou voňavější).
- Vyválejte na cca 3 mm, vykrajujte, klaďte na plech s pečicím papírem.
- Pečte při 180°C asi 8-9 minut.
- Hned po vytažení potřete směsí medu, rumu a troškou vody. Zdobení podle libosti. Jsou měkké hned.

UPEČENÍ: SMĚS MEDU S RUMEM

Z Loun za velkou louži aneb dlouhá cesta hodináře **Josefa Bulovy**

Jméno Bulova dnes v Lounech většině lidí nic neřekne. Ti starší si možná vzpomenou na velký dům na náměstí čp. 129 zvaný U Bulovů, ti mladší jen zavrtí hlavou a snad jen hodinářští profíci si vybaví název americké hodinářské firmy. A přitom firma Bulova ve světě hodin a chronometrů kdysi patřila ke světové špičce a její zakladatel pocházel přímo z Loun. Příběh Josefa Bulovy je dokonalou ukázkou amerického snu, v němž se chudý přistěhovalec vlastní pílí a vynalézavostí vypracuje až na velkopodnikatele světové třídy.

Louny před polovinou 19. století byly nezajímavým chudým městečkem s dvěma tisíci obyvatel, sevřeným krunýřem středověkých hradeb a zdánlivě spícím na vavřínech slavné minulosti. Pro podnikavé židovské bratry Nathana a Eliase Bullowovy se přesto staly odrazovým můstkem k lepšímu živobytí – živili se totiž jako nájemci mýta na silnicích okolo Loun. A právě v rodině Nathana Bullowy se 7. září 1851, v dnes již dávno zbořeném domě čp. 346 u hradeb v Žižkově ulici, narodil chlapec jménem Josef. V rodném městě ale nejspíše neudělal ani první krůčky, protože jeho podnikavý otec již v roce 1851 přesídlil k Mělníku a o dva roky později do Prahy, kde se věnoval obchodním transakcím ne vždy přísně počestného charakteru. Díky tomu se často objevoval v hledáčku pražského policejního ředitelství, takže o jeho aktivitách v oblasti hazardních her, dražeb, směnek, půjček a důrazného vymáhání pohledávek jsme poměrně podrobně informováni. Z dnešního pohledu je neuvěřitelné, jak Nathan Bullowa dokázal pouhým přestěhováním z jedné čtvrti do druhé zmást těžkopádný policejní aparát natolik, že po celé desetiletí unikal spravedlnosti, a přitom téměř neopouštěl Prahu!

BULOVA

Podstatně méně toho víme o Josefovi. Je zřejmé, že prošel tvrdou životní školou a uspěl. Paradoxně o jeho školním vzdělání dosud není k dispozici více informací než ta, že v roce 1861 navštěvoval tzv. hlavní školu v židovském ghettu v Josefově na Starém Městě v Praze. V seznamu žáků 4. třídy je zapsán coby devítiletý mezi jedenácti a dvanáctiletými chlapci, bohužel jeho vysvědčení pro doložení případné geniality dochována nejsou. Ostatně není doložen ani v jiných letech

Výřez z lounské katolické matriky narozených z roku 1851: narozen 7. září, obřezán 15. září, dům čp. 346, Joseph Bullowa, vyznání izraelitské (židovské), s přípisem Judenkind (židovské dítě)

Dům čp. 346 u hradeb v Žižkově ulici (označen křížkem), rodiště J. Bulovy, podlehl v 70. letech minulého století asanaci

v dalších pražských školách, takže lze pochybovat o jeho řádné školní docházce. Nepochybně hovořil od malička německy, ačkoli alespoň základní znalost češtiny nelze vyloučit. Po otcově smrti se v letech 1863–1865 vyučil zlatníkem, ale kromě stručného záznamu ve výuční knize Gremia zlatníků a stříbrníků královského hlavního města Prahy o jeho řemeslných dovednostech nejsou doklady. Přesto se později v USA prosadil jako mimořádně zručný a inovativní řemeslník.

V roce 1870 parníkem odjel do vytoužené země svobody a příležitostí – do USA. Možná načerno, jeho jméno chybí v seznamech pasažérů tehdejších lodních společností. Rovněž později v žádosti o americké občanství nechal kolonky Datum příjezdu a Přístav prázdné. Spolu se svými sestrami se usadil v New Yorku a pět let pracoval v proslulém zlatnictví Tiffany. Nebál se riskovat a inovovat, proto si roku 1875 otevřel s malým kapitálem vlastní zlatnictví v tehdy nepříliš vábné uličce Maiden Lane na dolním Manhattanu.

Ve druhé polovině 19. století byly USA doslova světovou dílnou a obrovský rozvoj průmyslu byl pro podnikavé odvážlivce velkou výzvou. Nevíme přesně, kdy a jak se Josef – nyní již pod zjednodušeným jménem Bulova – začal ohlížet po výrobě hodin a hodinek, každopádně v roce 1912 si mohl dovolit otevřít hodinářský podnik ve švýcarském Bielu a zavést zde vůbec

Inzerce v časopise Cosmopolitan z roku 1922 s firemním symbolem Bohyně času v pozdně secesním stylu

poprvé masovou výrobu kapesních hodinek ve stylu Henryho Forda. Švýcarská preciznost a americký obchodní duch slavily úspěch a značka Bulova získávala dobrý zvuk v oblasti hodinek pro každodenní nošení. Josef ani ve vyšším věku nepřestával vynalézat a některé své nápady si dal patentovat. Zapínání řetízků a náušnic nebo třeba prodlužovací cyklistické pedály pro jízdu do kopce jsou dodnes zapsány v knihách federálního patentového úřadu. Heslem firmy bylo Kvalita nad kvantitu, preciznost nad produkci.

První světová válka přinesla do hodinářství převrat, protože vojáci vracející se z evropských bojišť dávali přednost praktičtějším náramkovým hodinkám místo cibulí na řetízku. Josef vycítil příležitost a ve svých sedmdesáti letech spolu se synem Ardem spustili doslova gejzír technických a obchodních inovací, který během 20. let minulého století Bulova Watch

Company posunul mezi největší hodinářské firmy v USA vedle značek Hamilton nebo Elgin. Standardizace dílů, jednotná servisní síť, astronomická observatoř řídící přesný čas radiovým signálem po celých Spojených státech, pravidelná reklama v rádiu, první kolekce dámských náramkových hodinek, pružný splátkový prodej… Výsledkem byl obrovský obchodní úspěch a Bulova se stala jedním ze symbolů americké ekonomiky a způsobu života.

Josef až do vysokého věku pracoval a po jeho smrti v roce 1935 převzal hodinářské impérium se čtyřmi továrnami, vývojářským centrem a rozsáhlou obchodní sítí syn Arde. Jemu vděčí svět mimo jiné za vůbec první televizní reklamu v roce 1941 nebo první elektronické náramkové hodinky

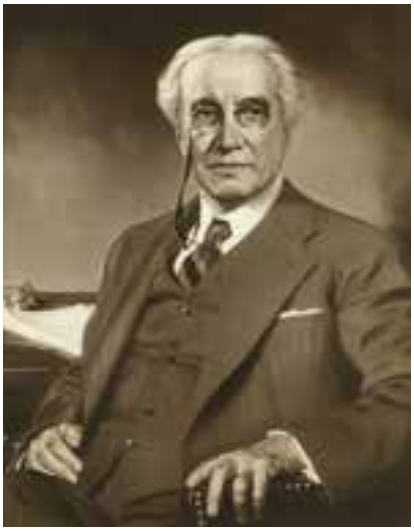

Oficiální portrét Josefa Bulovy z 20. let 20. století

Accutron v roce 1960. V dalších letech se firma Bulova účastnila kosmického výzkumu a její přesné chronometry byly základem úspěchu amerického dobývání vesmíru. Po obchodním útlumu koncem minulého století Bulova již jako součást koncernu Citizen od roku 2008 znovu nabírá dech a v roce 2015 se její centrála vrátila do ikonického mrakodrapu Empire State Building, odkud kdysi vysílala své první rozhlasové reklamy. V 29. patře je umístěno muzeum dokumentující bohatou firemní historii, kde díky kontaktům s jeho zakladatelem C. Rosenem mají své místo i Louny coby rodiště Josefa Bulovy. Bylo by škoda nevyužít potenciál těchto málo známých souvislostí pro oživení nejen památky slavného rodáka, ale také pro zvýšení atraktivity současných Loun. Bulova sama letos slaví sto padesát let své existence a s hrdostí se ke svému lounskému zakladateli hlásí.

Jan Mareš

Pomník *Mistra Jana Husa* v Lounech

Hlavnímu lounskému náměstí vévodí socha reformátora, jejíž podstavec z kamenné žuly informuje kolemjdoucí o úryvku listu Lounským. Pomník sám o sobě je vůbec zvláštní. Návrh pochází od Josefa Kvasničky, Myslbekova žáka, kovovou sochu odlili v pražské firmě bratří Bartáků, zmíněný podstavec vypracoval místní kameník Václav Novák a žulovou obrubu záhonu jeho kolega Štěpán Strachota.

Pravda, Husova skulptura není zdaleka nejstarší v Čechách (prvenství drží Jičín z roku 1872). "Náš" Hus vznikl o 53 let později, obrazně ve chvílích, kdy nad Hradem zavlála husitská standarta s červeným kalichem na černém poli (pan president měl

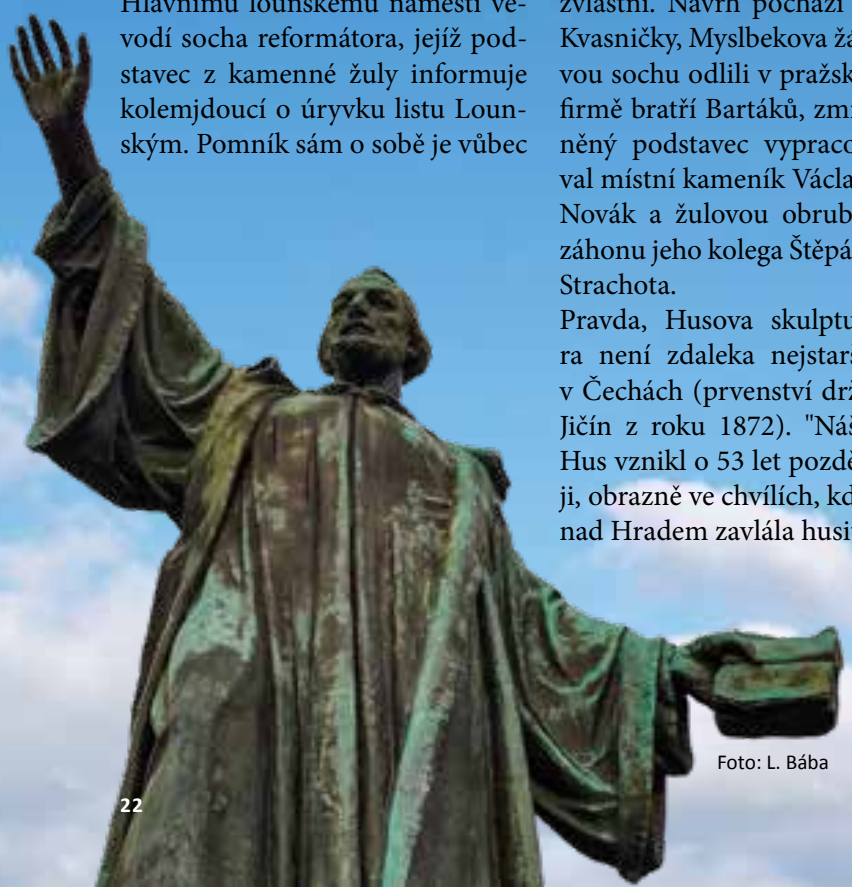

Foto: L. Bába

Archiv L. Báby.

Foto: L. Bába

smysl pro havlíčkovský osten), a tím rozdmýchala diplomatický spor mezi Prahou a Římem.

Dozvědět se o původní instalaci bylo ještě v úvodu 21. století svízelné vzhledem k tomu, že zadní strana, oznamující tyto údaje, obrostla hustými tisy a teprve v březnu 2013 socha "vystoupila z lesa", kterak trefně okomentovala tehdejší paní místostarostka. S povděkem je nutno připomenout i květen 2015, kdy u příležitosti 600. výročí Husovy mučednické smrti došlo k restaurování monumentu, který byl zbaven přírodních nánosů, a tak mohl důstojně přivítat svůj nadcházející svátek.

Vraťme se ale zpátky do minulosti. Víme, že v prvních květnových dnech 1945 (bronzová socha ležela ještě v úkrytu) zela na jejím místě pouze nefunkční studna a vodní nádrž, do níž lidé spontánně v návalu nadšení ze znovunabyté svobody házeli obrazy a busty Hitlera a Háchy spolu s jinými protektorátními artefakty. Poté tuhle obskurní sbírku na věky zakonzervoval kamenný "sokl". Třeba na nějakého badatele, který se teď batolí městskými ulicemi v doprovodu starostlivých rodičů, čeká v budoucnu zatím jen tušený objev.

Častokrát k pomníku průřezem doby vedly a stále vedou při různých společenských akcích kroky občanů, aby se vzájemně ujistili o "svornosti a jednomyslnosti", k nimž je Mistr Jan nabádá prostřednictvím listu z roku 1410 (spíše však 1411, možná i 1412). Během takovýchto shromáždění si pak všichni začneme někde v hloubi duše uvědomovat magickou přitažlivost sochy vyvěrající z místa, kde stojí a kde vždy v pravý čas také ožívá, dodávajíc sílu nám ostatním.

Proč si o tomhle všem čteme právě nyní? Nu, protože již sto let vzhlížíme k "našemu" Janu Husovi na dříve Masarykově, dnes Mírovém náměstí. V tu deštivou neděli 18. října 1925 završil své úsilí "Spolek pro zbudování pomníků mužům o národ český zasloužilým". Úsilí, jež započalo 28. září 1913. Tehdy předseda spolku inženýr Jozef Karbus předložil návrh na pořízení reprezentativní připomínky kazatele z Betlémské kaple. Následovalo několikaměsíční hledání vhodného autora, vypsání zprvu neúspěšné soutěže až po výsledné rozhodnutí svěřit práci do rukou sochaře (a bývalého pedagoga c. k. státní vyšší reálky v Lounech) Josefa Kvasničky. Ten po schválení skici a modelu ve čtvrtinové velikosti předal 14. července 1415 zástupcům spolku sádrové dílo pro odlití o celkové výšce postavy 230 cm.

Jenže to už světem zmítala Velká válka, takže k následné realizaci se přikročilo teprve koncem roku 1921 a až o dva roky později se podařilo sehnat dostatečné množství peněz a bronzu na odlití sochy. Zhotovena byla v červnu 1924 a po zdlouhavých jednáních o nejpříhodnějším umístění konečně došlo v roce 1925 k jejímu slavnostnímu odhalení...

Vladimír A. Hons

Poznámka: K výročí vydali lounští patrioti pohlednici, jež spatřila světlo světa symbolicky 19.10. po nedělní bohoslužbě ve Sboru Dr. Karla Farského Církve československé husitské, kde ji mohou zájemci (zdarma) získat.

Škola plná talentu a tvořivosti

Děkujeme za Váš zájem!

fb zuslouny

ig zuska_louny

Vážené rodiny, milí Lounští,

S velkou radostí bychom chtěli vyjádřit poděkování všem rodičům, kteří své děti svěřili do péče naší Základní umělecké školy Louny. Váš obrovský zájem o umělecké vzdělávání, který každoročně projevujete, je pro nás největší odměnou a jasným důkazem, že umění má ve vašich životech důležité a nezastupitelné místo.

Díky vám je naše škola plná talentovaných žáků a tvořivého ducha, a proto doslovně praskáme ve švech. Současná kapacita nám bohužel neumožňuje přijmout všechny zájemce, kteří by se rádi připojili. S ohledem na trvalý a rostoucí zájem o naše obory proto podáváme žádost o navýšení kapacity na 825 žáků. Věříme, že se nám podaří vyhovět co nejvíce mladým umělcům z Loun a okolí a nabídnout jim kvalitní umělecké vzdělání.

Již nyní pro ně plánujeme víkendová soustředění, výlety, workshopy a další akce spojené s uměním. Některé z těchto aktivit budou financovány z projektu OP JAK, ze kterého jsme za poslední tři roky získali přes 2,5 milionu korun.

Abyste nepropásli žádnou příležitost vidět talent našich žáků, srdečně vás zveme na naše sociální sítě. Průběžně dáváme programy na následující měsíce a fotoreporty z akcí na náš Facebook a Instagram. Najdete zde inspiraci, pozvánky na koncerty, výstavy a divadelní představení, a také nahlédnutí do zákulisí výuky.

Již teď myslíme na budoucnost: Přihlášky na školní rok 2026/2027 přijímáme od 1. listopadu 2025.

Pokud máte doma šikovné a nadšené děti, které by chtěly rozvíjet svůj talent v hudebním, výtvarném, tanečním nebo literárně-dramatickém oboru, budeme rádi, když nám projevíte důvěru a svěříte nám rozvoj jejich talentu.

Bližší informace, podmínky a postup naleznete přímo na našem webu www.zuslouny.cz v sekci Uchazeči o studium. Těšíme se na další generaci lounských umělců.

Školní rok 2024/2025

Literárně-dramatický obor se stal synonymem pro úspěchy na celostátní úrovni:

- Soubor Gaučáci byl doporučen na celostátní přehlídku dětského divadla Dětská scéna 2025 s inscenací Život pod gaučem.
- Soubor Páteční hoši s inscenací O čem v letu ptáci sní reprezentoval školu na Wolkerově Prostějově, Mladé scéně a následně i na nejprestižnějším Jiráskově Hronově.
- Soubor STROP vytvořil unikátní autorskou inscenaci s prvky dokumentárního divadla pro projekt Paměť národa.
- V recitaci zazářil Rostislav Svoboda (nominace na Wolkrův Prostějov) a Julie Macháčková s Matoušem Müllerem (postup do krajského kola Dětské scény).
- Nezbytnou součástí oboru jsou i naši šermíři, kteří obohatili mnoho akcí v Lounech i okolí.

Divadelní soubor Páteční hoši

ZVEME VÁS NA AKCE

Výstava výtvarného oboru
2. 2. 2026 - 31. 3. 2026
Foyer Vrchlického divadla

Rodinný koncert
17. 3. 2026 17:00
Vrchlického divadlo

Festival souborů
27. 4. 2026 17:00
Kulturní dům Zastávka

Divadelní večer I.
18. 5. 2026 17:30
Vrchlického divadlo

Vystoupení tanečního oboru
20. 5. 2026 18:00
Kulturní dům Zastávka

Koncert sborů
2. 6. 2026 17:00
Pavilon Josefa Fouska, výstaviště Louny

Prázdninový happening
16. 6. 2026 16:00
Výstaviště Louny

Absolventská výstava
19. 3. 2026 16:30
Městská knihovna Louny

Soustředění literárně-dramatického oboru Písky u Křivoklátu

Loňský rok přinesl výtvarnému oboru celou řadu skvělých umístění v národních i regionálních soutěžích:

- 1. místo v soutěži ZUŠ Kralovice: Žákyně Adéla Ema Pulicarová excelovala v kategorii nad 15 let.
- 1. cena v Národní soutěži fotografie 2025: Mimořádný úspěch zaznamenala Lucie Karásková v kategorii autorů do 15 let.
- Postup do soutěže Grafika! 2025: Další kolo soutěže si zasloužili Ester Kalabišková a Mikuláš Wagner.
- Jsme obzvláště hrdí na naše absolventy, kteří se s výtvarnou průpravou z naší ZUŠ prosadili na střední a vysoké školy:
- Adéla Zienertová: Přijata na Kladenskou soukromou střední školu.
- Maja Šedivá: Přijata na ČVUT Praha – Fakulta Stavební, obor Architektura.
- Karolína Horáková: Přijata ke studiu na Střední uměleckoprůmyslové škole sklářské Kamenický Šenov do oboru Design broušeného skla a tavené plastiky a do oboru Užitá malba.

Maja Šedivá

Výtvarný obor pravidelně vystavuje v ZUŠ, ve Vrchlického divadle, v Městské knihovně, v Pavilonu Josefa Fouska, v kostele CČSH a v dalších lounských prostorách.

Taneční obor prožil neuvěřitelně nabitý rok plný tréninků, soustředění a soutěží, který vyvrcholil postupem na Mistrovství České republiky:

- Liberecký pohár: Arielky (twirling) – 2. místo, Sarah Vinšová (sólo) – 2. místo, Adéla Benešová (sólo) – 3. místo
- Elitery: Kapičky (tanec) – 1. místo, Sněženky (tanec) – 3. místo, Arielky (klasická mažoretka – 3. místo, twirling – 2. místo, Jasmínky (klasická mažoretka) – 1. místo
- O pohár ze zámku: Jasmínky – 3. místo
- Kvalifikační kolo sóla: Viktorie Stebilová – 2. místo
- Oblastní kolo SMTČR: Fialky (klasická mažoretka) získaly 4. místo
- Mistrovství ČR SMTČR: Jasmínky (klasická mažoretka) – 7. místo
- Nominační soutěž halových disciplín: Arielky – 3. místo, Adéla Benešová – 2. místo, Karolína Mašková – 3. místo
- Kábrt Cup: Fialky – 1. místo, Růženky – 2. místo, zlaté medaile v sólech získaly: Sofie Lorenčíková a Adéla Benešová (sólo s hůlkou a rekvizitami), Viktorie Stebilová (sólo klasická mažoretka).

Fialky, Růženky a Jasmínky

- Vystoupení na akcích: Maturitní ples Obchodní školy Louny, Hasičský ples v Líšťanech, Den pěstounství, Líšťanská pouť, Výstava Rodina a volný čas, Kola dětem, Lenešické slavnosti, Taneční střípky a Happening ZUŠ Louny

Hudební obor prokázal svou kvalitu v soutěžích vyhlášených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy:

- Ústřední kolo Sólového zpěvu: Tomáš Hořejší získal skvělou 3. cenu.
- Krajské kolo Sólového zpěvu: Anna Ferziková – 1. cena, Martin Krtička – 2. cena
- Krajské kolo Bicích nástrojů: Bubenický soubor Superkus – 2. cena
- Krajské kolo Dechových nástrojů: Eliana Vrchlavská – 2. cena
- Okresní kolo Sólového zpěvu (1. ceny): Viktorija Mytskanyuk, Tereza Hájková
- Okresní kolo Bicích nástrojů (1. cena): Šimon Tománek
- Okresní kolo Dechových nástrojů (1. cena): Mariam El Frem

Tomáš Hořejší

- Žáci hudebního oboru zpestřili svou hudbou velké množství akcí v Lounech a okolí a také jsme pro ně zorganizovali řadu žákovských a třídních koncertů, Festival souborů, Rodinný koncert a další

Pěvecký sbor **Carmen** získal ocenění Účast s velmi dobrým úspěchem na mezinárodním soutěžním festivalu sborového zpěvu CHORwelten v Chemnitzu a Zlaté pásmo na festivalu Zahrada písní v Praze.

Pěvecký sbor Carmen

Déjà vu otevírá restauraci

Uvaří vám Chef Patrik Raven

Na mapě lounských chutí se objevilo místo, které vám možná bude připadat povědomé – jako by tu s námi už nějaký ten rok bylo. A máte tak trochu pravdu. Nový Déjà vu Restaurant navazuje na oblíbený Déjà vu café & bar, který se v Lounech stal symbolem moderního večerního života, ale posouvá zážitek o třídu dál – ke gastronomii, která má příběh, atmosféru i duši pro společenský život města.

Za celým konceptem stojí Michal Křivánek – člověk, který do podnikání promítá vášeň pro město i pro kvalitu. „Nechtěli jsme jen otevřít další restauraci v centru. Chceme vytvořit místo, kam se lidé budou vracet – nejen kvůli jídlu, ale i kvůli zážitku, který propojuje špičkovou gastronomii s precizní barmanskou kulturou. Aby si tu každý mohl vychutnat nejen dobré jídlo, ale i perfektně připravený drink v prostředí, kde se cítí příjemně," říká Křivánek.

Interiér Déjà vu zůstává tím, co si Louňáci oblíbili – moderním industriálním prostorem, který má charakter a atmosféru. Restaurace a bar tu nejsou oddělené světy, ale dvě části jednoho celku. Ve dne prostor žije vůní kuchyně a klidnější energií, večer se promění v místo setkávání, kde má své místo gastronomie i barová kultura. Zůstává zachován výrazný rukopis podniku – poctivý materiál, promyšlený design a důraz na detail.

Za kuchyní Déjà vu stojí šéfkuchař Patrik Raven, který do Loun přináší zkušenost i cit pro moderní gastronomii. Jeho přístup k vaření je poctivý a promyšlený – staví na kvalitních surovinách, lokálních dodavatelích a kombinacích chutí, které působí přirozeně a vyváženě. Raven vede svůj tým s důrazem na detail i atmosféru, která se z kuchyně přenáší do celého prostoru restaurace. Jeho rukopis je poznat na každém talíři – v jednoduchosti i estetice. Kombinuje moderní pojetí gastronomie s tradičními recepty a postupy.

Menu v Déjà vu se proměňuje v průběhu roku – reaguje nejen na sezónu, ale i na svátky, události a náladu období. Základ ale zůstává stejný – poctivá surovina, pečlivá příprava a cit pro rovnováhu mezi moderní kuchyní a domácí chutí. Restaurace totiž žije i mimo běžný provoz baru. Na Facebooku se pravidelně objevují pozvánky na tematické večery, degustace vín i speciální menu – akce, které spojují jídlo, hudbu a dobrou společnost.

Příště, když budete hledat místo, kam zajít – ať už na oběd nebo večeři, nebo se jen chcete posadit s výbornou kávou a dezertem – zastavte se v Déjà vu. Nechte se oslovit prostředím, chutěmi i možností, že to nebude jen jedna návštěva. Michal Křivánek tu s týmem vsadil na kombinaci kvality a autentičnosti.

Až tedy budete mít chuť na dobré jídlo, sklenku vína nebo jen chvíli, kdy vypnete telefon a necháte se unášet atmosférou – zastavte se v Déjà vu na Mírovém náměstí.

Za hranicemi a přesto jako doma

Nový rok v dohlednu a plány do něho veliké. A to také v oblasti spolupráce se zahraničními partnerskými městy. Nejprve si však shrňme, na co se může (a jistě i bude) v roce 2026 navazovat a v čem vedení města Louny vidí inspiraci a příležitosti pro rozvoj přeshraniční spolupráce.

NĚMECKO – Zschopau

Již tradiční první letošní setkání s německými kolegy se uskutečnilo 1. května, tedy v den státního svátku platného pro obě země. Hned dvě kapely ZUŠ Louny, The Kangaroos a The Boomberries, se vydaly do Zschopau, aby zde zahrály známé hity na dalším ročníku akce nazvané Slavnost spolků. Tento zlatý hřeb svátečního slunného odpoledne byl příjemným zakončením celé akce, která prezentuje spolky a kluby města Zschopau, jeho městských částí, ale i jeho partnerských měst, o čemž svědčil hlasitý potlesk publika a chvála stálého moderátora, který už za 13. ročníků této akce něco viděl a slyšel.

Od osobní představy tehdejšího nového starosty Arne Sigmunda ke „Dni D“ uběhlo téměř 10 let a v sobotu 23. srpna 2025 se široké veřejnosti otevřely dveře nově vybudovaného kulturního domu, kterému Zschopauští neřeknou jinak než Bürgersaal. Po slavnostním projevu vedení města, kraje a spolkové země Sasko přišla na řadu talk-show se zhotoviteli, projektanty a dalšími realizátory celé této nádherné a moderní stavby. Tento netradiční způsob poděkování poté doplnila světelná a zvuková show, která ukázala všechny vymoženosti této nové budovy. Tradičních pódiových vystoupení pak přišlo na řadu hned několik, z nichž některá by mohla být skvělým doplněním také lounských akcí v roce 2026. Starosta Arne Sigmund a paní místostarostka Martina Bečvářová pak společně zalili nově vysazený strom, který nejen zdobí bezprostřední okolí tohoto kulturního stánku, ale hlavně symbolizuje dlouholeté partnerství mezi oběma městy.

Neposlední letošní, ale poslední letní setkání na německé straně proběhlo - jako každý rok - na konci srpna, přesněji ve dnech 29. - 31. srpna, kdy se v Zschopau konal další ročník letní slavnosti, které se letos vrátil její plný název Zámecká a střelecká slavnost (Schloss- und Schützenfest). S tím se do města vrátil také nedělní slavnostní průvod různých klubů, spolků, sdružení a zájmových part, který opět oživil nejen těsné okolí zámku Wildeck, ale i další historické ulice a zákoutí tohoto krásného města.
Úplnou novinkou však byl přidružený 1. ročník Mezinárodního pivního festivalu, který nabídl mnoho známých ale i neznámých značek a druhů piv. Vzhledem k umístění dále od nádvoří zámku, čili jádra celé akce, se však nestal konkurencí pro české pivo, které do Zschopau přivezli a ve svém stánku prodávali zástupci města Louny a které se do nedělního odpoledne opět vyprodalo.

Kapela ZUŠ Louny: The Kangaroos

Kulturní dům v Zschopau

Strom partnerství

Proslov - starosta Arne Sigmung - Bürgersaal Zschopau

Lounská kapela Furt rovně

35 let od sjednocení Německa

Nelze opomenout ani letošní skvělé hudební vystoupení lounské kapely FURT ROVNĚ, která probudila a také pobavila německé publikum.

Pozvání na oslavu národního svátku Znovusjednocení Německa (3. říjen) starosta města Louny s úctou přijal a také se jí samozřejmě zúčastnil. Třicet pět let od sjednocení popřejme celému Německu hospodářský vzestup, vyspělou politickou kulturu a názorovou toleranci v mezilidských vztazích.

Druhý adventní víkend patří už každoročně Vánočnímu trhu v Zschopau, v rámci kterého nechybí ani prezentace města Louny a prodej regionálního vánočního zboží na nádvoří zámku Wildeck. V sobotu 6. prosince od 16:00 hodin zpestří pódiová adventní vystoupení také zpěv dětského pěveckého sboru CARMEN ze Základní umělecké školy v Lounech.

FRANCIE

Veneux-les-Sablons a Moret-Loing-et-Orvanne

Účastníci kempu před zámkem Fontainebleau

Dlouhá ale pohodlná cesta dvoupatrovým autobusem byla pro lounské a zároveň i zschopauské děti, teenagery a jejich skupinové vedoucí dobrodružným začátkem (a vlastně i koncem) červencového Setkání mládeže z partnerských měst, které se letos konalo v partnerské obci Veneux-les-Sablons a Moret-Loing-et-Orvanne. Účastníkům svých partnerských a spřátelených měst (Louny - CZ, Zschopau - D, Kilkenny – IRL a Pokrovsk – UKR) připravili francouzští zástupci úžasný program plný různorodých aktivit a výletů. Tento ročník kempu nasadil pomyslnou laťku velmi vysoko a lounští organizátoři, kteří jsou na řadě příští rok, si už teď lámou hlavy, jak se jí alepoň dotknout.

29. srpna se lounský starosta Milan Rychtařík vydal do Francie také, aby tam na tradiční Slavnosti vína a sýru vyjednal další body vzájemné spolupráce.

Účastníci kempu u katedrály Notre-Dame

Účastníci kempu ve společné jídelně

Slavnosti vína a sýru

HOLANDSKO – Barendrecht

O letošním jarním setkání členů obou výborně fungujících klubů na holandské straně jsme informovali již v letním vydání magazínu ZLoun. Speciální zážitek z Královského dne, významného národního svátku, si však zaslouží doplnění několika fotografiemi a také fakty:

- Nejlepším reprezentantem na stánku partnerství měst Louny a Barendrecht byly chlebíčky!
- Jen jednou ročně, právě o Královský den, je na hlavní ulici historického centra jménem Dorpstraat více než 1 osoba na metr čtvereční.
- Holanďané se učí obchodování už od dětského věku = prodáváním vlastních hraček se děti posouvají směrem k dospělosti.
- Bez kávy nejde v Holandsku vůbec nic. A ubrus musí být o Koningsdag samozřejmě oranžový!

Studenti lounského gymnázia zavítali v září do partnerské školy Portus Groene Hart v Barendrechtu. Projekt, který propojuje tyto dvě školy, letos oslavil již dvacet let svého trvání. Během letošního pobytu studenti poznali nejen významná místa Nizozemska, ale také okusili každodenní život v hostitelských rodinách.

A slavilo se i v říjnu: Třináct členů Stichting Stedenband Barendrecht přijelo do Loun na podzimní několikadenní setkání se členy Clubu 2020 Louny – Barendrecht, aby kromě poznání dalších nových českých míst společně oslavili 35 let vzájemné spolupráce. Koncert dvou bubenických kapel, barendrechtské Adrumaline a lounské Superkus, které nakonec takřka plnému hledišti zahrály také společně, byl dobře promyšleným nápadem pro takovouto oslavu!

K původně plánovanému červnovému setkání starostů obou municipalit v Barendrechtu nakonec došlo až 20. listopadu, kdy lounský starosta spolu s lounským architektem měli možnost seznámit se u jednacího stolu i v terénu s projekty, které by mohly být určitou šablonou pro výstavbu nových lounských čtvrtí.

Studenti Gymnázia Václava Hlavatého v Holandsku

Koncert kapel Adrumaline a Superkus

SLOVENSKO
– Lučenec

Slovenské partnerské město Lučenec pořádalo letos v srpnu 12. ročník letní slavnosti Lučenské hodovanie, na kterou přijalo pozvání paní primátorky také vedení města Louny a dvě zástupkyně lounského infocentra. Dva zcela nabité dny stačily k tomu, aby se lounští zástupci dozvěděli novinky z oblasti komplexního vedení tohoto více jak pětadvacetitisícového města a přivezli si domů mnoho inspirativních tipů ze samosprávy, resp. cestovního ruchu.

Lounská setkání

Nevšední hudební vystoupení německé interpretky jménem Gina a jejího kolegy - kytaristy vyjednali pořadatelé akce Městské čarodějnice. S projektem MUSAXX zahráli a zazpívali 30. dubna v Masarykových sadech v Lounech.
K příjemnému a pohodovému letnímu setkání s mnoha přáteli a partnery ze zahraničí došlo opět při slavnosti Letní lounské vábení, které se letos konalo od 8. do 10. srpna. Sice nedorazili všichni starostové výše uvedených míst, ale jejich zástupci se dostavili. Mohly se tudíž otevřít stánky partnerských měst, kde poutaly pozornost oblíbené ochutnávky a kde se návštěvníci dozvěděli také mnoho zajímavých informací. Nepřekvapilo, že si většina z nich odvezla i nějaký ten dáreček. Navíc po týdenní, téměř tisícikilometrové cestě, včas dorazili také účastníci dobře známé CYCLETOUR, která letos vedla ve směru Barendrecht – Louny. Klobouk dolů před všemi!
Váženými a novými hosty byli letos zástupci japonského města Susaki, se kterými byly projednány konkrétní formy budoucí spolupráce, např. v podobě výměnných pobytů mezi žáky a studenty našich škol. Rok 2026 přinese v této věci posun, kdy by mělo být podepsáno memorandum o partnerství a přátelství mezi oběma městy.

Vkročte do roku 2026 tou správnou nohou. A pokud vás v něm cesta zavede třeba do některého z lounských partnerských měst, tak vězte, že se tam budete cítit jako doma. Milé přijetí a atmosféra našich družebních měst ve vás zanechají nádherné vzpomínky.

E. B.

LLV 2025 - francouzský stánek

LLV 2025 - přivítání účastníků CYCLETOUR Barendrecht - Louny

LLV 2025 - stánek města Lučenec

T. J. Sokol Louny

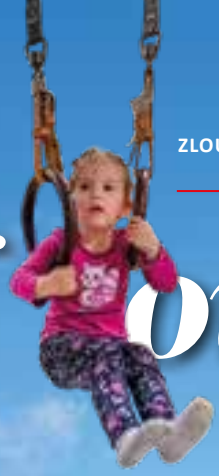

Sportování formou zábavy je dlouhodobou strategií našich cvičitelů.

Sokolovna v Lounech je dnes neodmyslitelnou součástí historických budov města. Málo kdo však tuší jak bohatá historie se k tomuto místu váže. Tělocvičná jednota Sokol Louny byla vždy součástí České obce sokolské. Česká obec sokolská byla založena 16. února 1862. Starostou byl zvolen Jindřich Fügner, místostarostou, později náčelníkem, Miroslav Tyrš.

Hlavním heslem, které razil Tyrš, bylo „Tužme se!“, Ustanovil se pozdrav „Nazdar!“, zavedlo se tykání a oslovování „Bratře/Sestro“, Mánes namaloval první prapor a skicu prvních krojů. Hned po tomto založení začaly se na našem území postupně zakládat další sokolské jednoty. Sokol v Lounech byl založen už roku 1867 jako sedmnáctá jednota v českých zemích. Začátky Sokola nebyly pro lounské sokoly vůbec jednoduché. Spolek musel vybudovat svoji strukturu a své zázemí. Navíc pro svojí údajnou vlasteneckou radikálnost byl spolek v Lounech rakouskými úřady úředně zakázán. Díky aktivnímu přístupu byl však zákaz zrušen a spolek mohl pokračovat. Nejdříve cvičili sokolové ve zdejší škole, poté v sále u Františka Drtiny, bývalého starosty místního Sokola. Kolem roku 1888 přijali lounští sokolové desetileté bezplatné pohostinství v Krýzlově sále v Lázních. V této době se už ale uvažovalo o výstavbě vlastní sokolovny, ale možné zahájení stavby bylo ovlivněno především nedostatkem finančních prostředků a jednota tak začala pořádat sbírky i dražby.

V roce 1895 měla již k dispozici 17 753 zlatých, a tak se začalo s konkrétnějšími přípravami. Do konkurzu se přihlásily tři stavební firmy – dvě z Prahy a z Loun Kamil Hilbert, syn mnohaletého starosty Loun. Hilbertové v Lounech představovali nadšené vlastence a samozřejmě členy Sokola. Kamil Hilbert předložil do konkurzu nejdražší řešení, sokolovna byla projektována na různých místech, ale zvítězil dnešní návrh umístění budovy. Původní cena měla dosahovat až 60 000 zlatých. V létě 1897 byl Hilbert požádán, aby cenu stavby pro nedostatek financí snížil o 20 000 zlatých, na což přistoupil, přepracoval projekty a stavbu zahájil bezprostředně tak, že do konce roku 1897 byla dokončena pod střechu a byly provedeny omítky. Stavitel Hilbert dal své projekty sokolům zdarma, stejně jako dozorovou činnost a administrativu spojenou se stavbou sokolovny. Bylo na něj však podáno anonymní udání u c. k. místodržitelství v Pra-

Členové sokolské Stráže svobody.

Sokolský kroj je opět používán.

ze. Zde však bylo rozhodnuto ve prospěch Hilberta. Stavba lounské sokolovny byla dokončena a 10. července 1898 slavnostně předána k používání. Členská základna se postupně rozrůstala. Lounská jednota spadá pod župu Sladkovského, která vnikla na Peruci v roce 1899. Župa má pod správou sokolské jednoty v oblasti Lounska. Z důvodů velkého rozsahu župy byla pak župa Sladkovského zmenšena.

Vznik Československa

Během první světové války se lounští sokolové aktivně hlásí do československých legii a vytváří tak základ pro naše zahraniční vojsko, které pomůže k mezinárodnímu uznání Čechů na samostatný stát. Sokolové prokáží své vlastenectví a oddanost demokratickému státu i v zázemí a to ihned po vzniku republiky. V říjnu 1918 je založena v lounské sokolovně ozbrojená sokolská milice, která se podílí na udržování pořádku a střežení úřadů a strategických míst v regionu. (železnice, kasárny, sklady potravin). Kvůli vznikajícím ozbrojeným střetům v pohraničí a začínající válce na Slovensku s Maďarskem vytváří sokolové pluky Stráže svobody. Tyto sokolské jednotky pak bojovali o Slovensko a představovali významnou ozbrojenou složku. V těchto jednotkách jsou i lounští sokolové. Po ukončení bojů o hranice nového Československa se poměry pomalu stabilizují a sokolové za éry první republiky vytváří jeden z největších spolků nového státu.
V roce 1923 u příležitosti oslav 100. výročí narození Miroslava Tyrše bylo otevřeno v Lounech nové letní cvičiště nesoucí jeho jméno. Busty Tyrše a Fügnera, které prostor zdobily, byly bohužel během druhé světové války zničeny. Na jaře 1933 propukl v sokolovně požár, který způsobil značné škody. Ty byly likvidovány jednak pojistkou, jednak obětavostí členů lounského Sokola.

Doba temna

V září krizového roku 1938 sokolovna, po odstoupení našeho pohraničí, sloužila jako noclehárna a azyl pro utečence ze zabraných území, vařilo se zde pro ně i jídlo. Bylo jasné, že doby budoucí budou velice náročné. Po okupaci zbytku Čech německou armádou sokolové patří k prvním, kteří začínají díky své organizaci budovat hnutí odporu. V Lounech se ještě podaří v roce 1940 na dvoře sokolovny firmou Heike realizovat přístavbu, která sloužila jako prostor šaten a jako sociální zařízení. V dubnu 1941 zabrali budovu Němci, kteří ji využívali pro ubytování a jako sklad.

Dne 8. října 1941 na pokyn Heydricha byla spuštěna „Akce Sokol“ která měla za cíl zlikvidovat sokolské hnutí. Němci oprávněně považovali organizaci Sokol za páteř českého odboje. Na základě této akce byl Sokol rozpuštěn a na 1500 představitelů Sokola bylo pozatýkáno gestapem. Následovaly tvrdé výslechy členů, odvoz do malé pevnosti v Terezíně a jako političtí vězni byli následně odvezeni do koncentračního tábora Osvětim. Zde zažívají peklo na zemi. Sokolové jsou mučeni, týrání, popravováni a nepřežije 95 procent zatčených. Této vlně represí neuniknou ani lounští sokolové. Po konci války získala sokolovnu do svého držení opět lounská obnovená sokolská jednota, bohužel jen na krátký čas. Po nástupu bolševické totalitní moci v roce 1948 byl opět Sokol tvrdě potlačen a následně i zrušen. Roku 1951 přešel sokolský majetek pod ČSTV, místní sokolovna připadla do rukou TJ Lokomotiva Louny. Samotná sokolovna byla kvůli špatnému technickému stavu uzavřena od roku 1985. Propadl se strop a krásný křišťálový lustr, který byl dominantou a okrasou sokolovny, spadl a byl zničen. Sokolovna byla obehnána provizorním dřevěným přístřeškem a hrozila demolice.

Nový začátek a současnost

Po listopadové revoluci roku 1989 celospolečenská změna umožnila opět obnovit Sokol. Dne 12. prosince 1990 byl zvolen první porevoluční výbor obnovené Tělocvičné jednoty Sokol Louny. Prvním a stěžejním úkolem výboru bylo získání sokolského majetku zpět. V Lounech se kromě sokolovny jednalo o letní cvičiště a lyžařskou chatu na Moldavě. Majetek byl jednotě navrácen k 1. červenci 1991. Sokolovna však byla už v havarijním stavu a bylo jasné, že bude muset dojít k opravdu rozsáhlé rekonstrukci. Obnovené pravidelné cvičení oddílů všestrannosti tak od roku 1992 muselo

Lounští sokolové na Všesokolském sletu 2024 v Praze.

Sokolové 8. října při pouštění sokolských světel na Ohři.

Nově zvolený starosta lounského sokola bratr Šíma.

být realizováno v náhradních prostorách. Sokolovna v Lounech byla po rekonstrukci znovu otevřena v září 1997.

T. J. Sokol Louny je dnes pevnou součástí sportovního a spolkového života v Lounech. Prostory sokolovny využívají kroužky, školy a sportovní kluby města. Sokolovna není však jen místem sportu ale i místem setkávání a organizování společensko-kulturních akcí a přednášek. Důraz je i dnes kladen na tradiční a historickou část Sokola. Sokolové opět oblékají kroje, účastní se pietních akcí města a rovněž je spoluorganizují. Naši členové jsou i aktivními členy Sokolské stráže, která prochází výcvikem v Praze za pomoci Hradní stráže. Aktivně se zapojují cvičením na všesokolských sletech a dokonce i lounští sokolové byli účastníky sletu v USA. Dále uchovávají odkaz na významné osobnosti našeho regionu jako například záchranou hrobu (kenotafu) bratra Hally umučeného nacisty v Osvětimi či opravou pomníků se jmény bratrů a sester. Na Památný den sokolstva 8. října je díky spolupráci města vyvěšována na lounské radnici sokolská vlajka jako symbol sokolských hodnot a na památku všech sester a bratrů, kteří položili své životy v časech nesvobody. Dnes má jednota přes 200 členů a jeho aktivita zejména cílí na ty nejmenší. Cílem je vychovávat pozitivním přístupem k demokratickým hodnotám aktivní občany se smyslem pro férovost a aktivním přístupem k životu. Vlastenectví pro členy Sokola nebylo nikdy pouhou frází, což svojí činností sokolové vždy dokazovali a dokazují. Od března 2025 je nově zvoleným starostou bratr Jan Šíma, který je zároveň starostou župy Sladkovského.

Křížovka o ceny

Augustiniánský klášter v Dolním Ročově je krásná stavba uprostřed křivoklátsko-džbánské pánve, ... (dokončení je v tajence).

POMŮCKA: KARR, OFTEN, OSAR, REED, ZETA	POHOŘÍ MEZI ČERNÝM A KASPICKÝM MOŘEM	ČTVRTÝ DÍL TAJENKY	PROSTŘEDEK PROTI NEMOCI	SPZ ÚSTÍ NAD LABEM	ČESKÝ HEREC (Michal)		JUSTIČNÍ ORGÁNY	JMÉNO FILMOVÉ LVICE	TŘETÍ DÍL TAJENKY	CITOSLOVCE PLAŠENÍ	OZNAČENÍ NAŠICH LETADEL	HUDEBNÍ SKUPINY		ČÍSELNÁ LOTERIE SAZKY	JMÉNO PĚVKYNĚ DESTINNOVÉ	DRUHÝ DÍL TAJENKY	DOPRAVOVAT PO VODĚ
SPĚCH						POHYB CVIČENCE Z NÁŘADÍ NA ZEM							UBYTOVACÍ ZAŘÍZENÍ V PŘÍRODĚ				
JMÉNO HEREČKY GONDÍKOVÉ						VALAŠSKÁ ROMKA / SEKÁČOVO NÁČINÍ							HÁCHOVO JMÉNO / VELKÝ PAPOUŠEK				
DOMÁCKY VIKTOR				NEKÝČOVITÁ / DLOUHÉ KOSTI							SOUSED KOSTARIKY / OBRÁCENÝ SKUS						
CELNÍ KÓD KENI			HRYZAT / ČÁST AREÁLU							BRKO / TROPICKÉ OVOCE					OKRESNÍ VÝBOR (zkratka) / DÍTĚ TRHAJÍCÍ ŠATY		
JIŽNÍ PLODY								ITALSKÉ MĚSTO / VZEDMUTÁ VODA						KÓD DŽIBUTSKA / KÓD BERMUD			
OPAK ZISKU							ŇADRA / VYRAŽENÍ VZDUCHU Z PLIC						ANGLIČAN / HADOVITĚ SE VINOUCÍ CESTY				
	MODEL VOZU LANCIA / KOMICKÉ POSTAVY					POVALEČ (expresivně) / IBSENOVY INICIÁLY						JMÉNO CONNERYHO / VIOLA (zkratka)					DOBÝVAT Z LOŽISKA
JEMNÉ NÁDECHY (knižně)					VYHYNULÝ KOČOVNÍK / JEVIŠTNÍ VÝSTUP				NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ ÚŘEDNÍK								
BLAŽEJOVA MILENKA				ASIJSKÝ JELÍNEK / SYMBOL POMALOSTI					ŠTĚRKOVÝ VAL					ŘECKÉ PÍSMENO / POCHYBNÉ			
INICIÁLY PĚVCE HAKENA			CITOSLOVCE PLAŠENÍ / BAKTERIE									INICIÁLY HERCE SOUKUPA			ZNAČKA RUBIDIA / JEDEN Z RODIČŮ		
TÝKAJÍCÍ SE ROSY												ČASOVÝ ÚSEK V DĚJINÁCH					
ANGLICKY „ČASTO“												ZPÍVAT (řidčeji)					
DOMÁCKY TEREZA												NICOTNOST (řidčeji) / ČÁSTI NOHOU					SLEPIČÍ CITOSLOVCE
NĚMECKY „JŘ“				ŠPANĚLSKÉ MUŽSKÉ JMÉNO	KOMÍNOVITÁ ÚZKÁ PROPAST	HÁV	TŘEBAŽE	CHABOST		KÁVY BEZ LOGRU	JAWA PIONÝR (hovorově) / RINITIDA						
	POBUDA	PRACHOVÝ SNÍH / SLOVANSKÉ MUŽSKÉ JMÉNO							ZBAVOVANÉ ŠPÍNY						ZNAČKA KILOVOLTU / DOMÁCKY OLGA		
NAŠE ORCHIDEJE									REZEDY / MANŽELKA BOHA JUPITERA					MUŽSKÉ JMÉNO / ŽEBRÁK V MARIÁŠI			
ELEKTROTECHNICKÝ PŘÍSTROJ							PERCEPCE / ŠPANĚLSKÝ CONQUISTADOR						CITOSLOVCE ROZSVÍCENÍ / ŽIDOVSKÝ VŮDCE				
MENŠÍ PLAZ Z ŘÁDU JEŠTĚRŮ						PRÁVNÍ PŘÍPAD / VŮZ ZE SERIÁLU KNIGHT RIDER						RYTÍŘSKÁ ZBRAŇ / AMERICKÝ ZPĚVÁK (Dean)				SMYČCOVÉ HUDEBNÍ NÁSTROJE	VRSTVA SKLOVITÉ HMOTY
STAROEGYPTSKÝ BŮH SLUNCE					DŘEVNÍK / BÁSNÍK (řídce)						OTÁČIVÝ POHYB / TLUSTOKOŽEC						
POSTRANNÍ ČÁST TĚLA				VEDRO / OXID PLATNATÝ (vzorec)						JELIMÁN / BELGICKÉ LÁZEŇSKÉ STŘEDISKO					NÁZEV ZNAČKY METRU / HLESNUTÍ		
CELNÍ KÓD UZBEKISTÁNU			PORTUGALSKÉ MĚSTO / KRYLOVY INICIÁLY						FIRN / NÁZEV ZNAČKY POLOMĚRU					HRANIČNÍ POPLATKY / POPĚVEK			
PRVNÍ DÍL TAJENKY																	
KODRCÁNÍ						REŽISÉR POHÁDKY ANDĚL PÁNĚ						PSOVITÁ ŠELMA					

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

neděle 30. 11. 2025

Mírové náměstí v Lounech

- 13.00 Lounské adventní trhy
- 15.00 Zahájení programu
- Vystoupení žáků lounských MŠ
- Big Band ZUŠ Louny
- Dětský pěvecký sbor Carmen
- 17.15 **Projev vedení města a rozsvícení vánočního stromu**
- 17.45 Bořek Slezáček a host

Adventní výstup na věž chrámu sv. Mikuláše

Předprodej vstupenek v MIC Louny

Vstup zdarma

Moderuje Barbara Kirchnerová

Změna programu vyhrazena.
Vstupem na akci souhlasíte s pořízením obrazových záznamů Vaší osoby.

LOUNY

SKUPINA ČEZ

MODERUJE RADEK JIRGL

VSTUP ZDARMA

LOUNY

MIKULÁŠ V LOUNECH

5. 12. 2025

16.00–18.00 HOD.
MÍROVÉ NÁMĚSTÍ
LOUNY

ZÁBAVNÝ ODPOLEDNÍ PROGRAM S ANDĚLEM, ČERTEM I MIKULÁŠEM!

HRY, SOUTĚŽE, TANCOVÁNÍ A SPOUSTA PŘEKVAPENÍ!
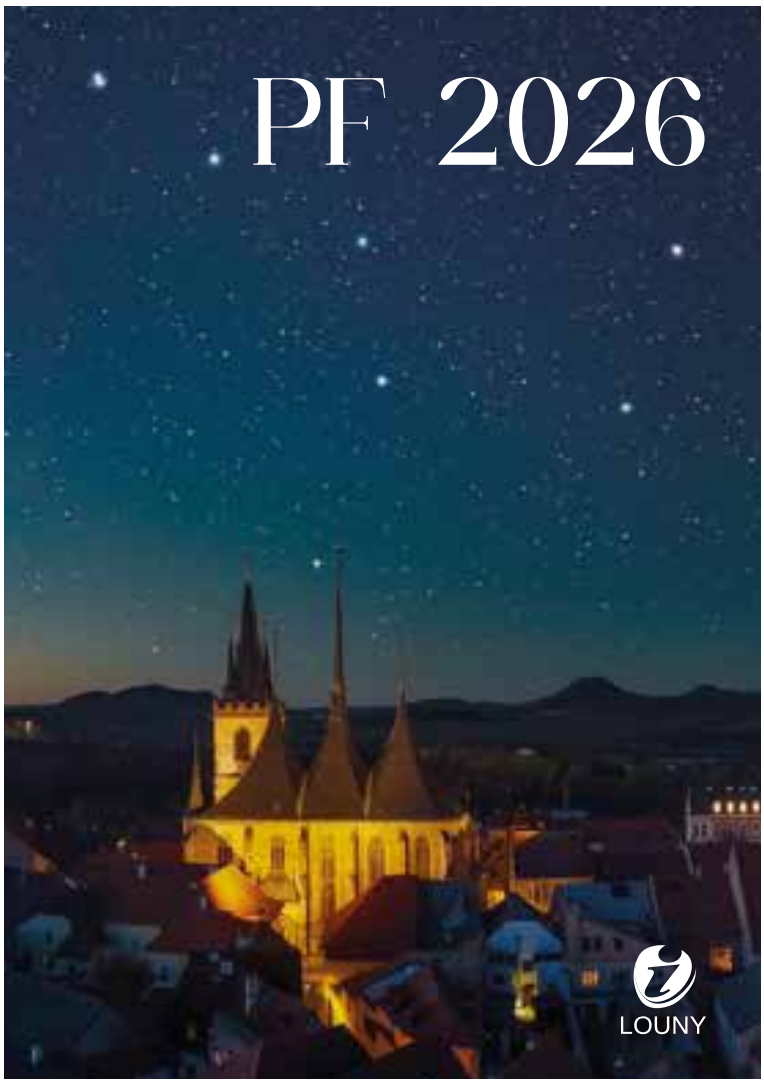
KAŽDÉ DÍTĚ DOSTANE OD MIKULÁŠE BALÍČEK!